

ਸਵਰਗ ਦੀ ਕਿਤਾਬ

ਖੰਡ 5

ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨ, ਦਰਜੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ

ਲੁਈਸਾ ਪਿਕਾਰੇਟਾ

ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਦਾ ਬੱਚਾ

ਪ੍ਰਭੂ, ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਆਓ. ਮੇਰੇ ਵਿਦਰੋਹੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ
ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਅੜਬ ਰਹੇਗਾ.

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਕ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਭਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ
ਜੇ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ.

ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ,
ਪਵਿੱਤਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ ਜੇ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ.

ਮੈਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦਿਓ ਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਲਣ ਕਰ ਸਕਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਹ
ਬਹੁਤ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।

ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਵੇਂ ਲੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਆਓ ਚੁੱਪ ਕਰੀਏ, ਆਓ ਹੋਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਾ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਲਿਖਣਾ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ। ਮੇਰਾ ਪਿਛਲਾ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ (1) ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਨਾ ਆਉਣਾ, ਮੇਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (2)।

ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ; ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਡੇਢ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭਵਿੱਖੀ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਆਂਗਾ।

ਪ੍ਰਭੂ, ਸੁਣੋ », ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹੋਰ ਕਿਸ ਕੋਲ ਧੀਰਜ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਵੇਗਾ। -ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਇਸ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ। - ਹਾਂ, ਉਹ ਆਵੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਭੇਜ ਦਿਆਂਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(1. ਡੌਨ ਮਿਸ਼ੇਲ ਡੀ ਬੇਨੇਡਿਕਟਿਸ. 2. ਡੌਨ ਗੋਨਾਰੋ ਡੀ ਗੋਨਾਰੋ ਜੋ 1889 ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।)

ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।"

ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕੰਮ ਕਾਰਨ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ।

ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਚੋਣ ਨਾਲੋਂ ਉਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰੂਹ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਾਂ ਕਿਹਾ।

ਪਰ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਵਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਉਹ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਇਕਬਾਲ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਪਮਾਨਿਤ ਇਕਬਾਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਜੋਸਫ਼ ਸਨ .

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਕੰਮ ਤੇ ਜਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ਹੋ"।

ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਦੌਰਾਨ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਥੱਕ ਗਏ?"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

“ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਦੁੱਖ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁੱਖ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ:

ਇਸ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਫਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲੋ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ।

ਥਕਾਵਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੀ ਬਲਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ।

“ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਫਲਾਂ ਵੱਲ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਆਈਆਂ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੇਨੋਡਿਕਟ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਯਿਸੂ

ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ; ਉਹ ਮੱਛੀ ਦੀ ਤੱਕੜੀ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ੀਬਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਿਕਲੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ ਗਏ:

"ਪਿਆਰ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ; ਜੇਕਰ ਪਿਆਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਹਨ: ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ, ਦੂਜਾ ਸਰੀਰਿਕ ਅਤੇ ਵਿਕਾਰ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਪਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹੈ. ਅੰਤਰ.

ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਫਰਕ ਓਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ। ਮਨ, ਇੱਕ ਮੁਹਤ ਵਿੱਚ, ਸੌ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੱਥ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

"ਬ੍ਰਹਮ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਪਿਆਰ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਗੁਣ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਧਨ-ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਐਸ਼ੋ-ਆਰਾਮ ਵਰਗਾ ਵਿਕਾਰ ਪਿਆਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤੇ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਪਿਆਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਿਆਰ ਵਿਗੜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿੰਦਿਆ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੌੜੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ।

ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਪਰ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਗਤੀ ਤੇ, ਇਹ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੇਰਾ ਦਰਦ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗੁਆਵਾਂਗਾ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦਰਦ ਨਾਲ ਢਹਿ ਗਿਆ, ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਗਤੀ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ, ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਮੈਂ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਇੱਛਾ ਨਾਲ,

- ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ,

-ਮੈਂ ਹੋਂਦ, ਜੀਵਨ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਬੁਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਟੁੱਟਿਆ, ਗੁਆਚਿਆ, ਬੇਚੈਨ, ਬੇਜਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਗੁਆਉਣ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ,

- ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਛਾਤੀਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ e
- ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਜਿਸੁ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ:

“ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ? ”

ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: “ਸਰ, ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇਹ ਬੂੰਦ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਸਾਰਾ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ।

ਇਹ ਹੋਰ ਪਾਣੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਚਿੱਕੜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ”

ਹਿਲਾਇਆ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਉਹ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਲ ਭਰ ਲਈ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਦਗੀ..

ਇਸ ਨਿਰੰਤਰ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਲਈ, ਉਹ ਰੱਬੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

Après avoir vécu plusieurs jours amers à cause de absence
continue de mon adorable Jésus, j'ai senti ce matin que j'avais

atteint les profondeurs de affliction.

Fatiguée et sans force, j'ai pensé que Jésus ne me voulait plus dans cet état, et j'ai presque décidé de tout abandonner.

Pendant que je pensais ainsi, mon aimable Jésus remua en moi et me laissa savoir qu'il priait pour moi.

ਜਾਇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕੁਆਇਲ ਅਸੁੱਧ

- ਪੁਇਸੈਸ ਡੀ ਪੁੱਤਰ ਪੇਰੇ,

-sa ਫੋਰਸ d'âme et

-ਸਾ ਪ੍ਰੇਵਿਡੈਂਸ ਪੇਰ moi.

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਪਿਤਾ ਜੀ,

-ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ

-ਕਿਵੇਂ, ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਬਾਅਦ,

ਕੀ ਉਹ ਪਾਪੀ ਬਣ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕਿਵੇਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ।

"ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਾਂਗਾ"।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਹੁਣ ਲਈ ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਦਾਨ ਲਈ ਸੌਂ

ਗੁਣਾ ਅਦਾ ਕਰਾਂਗਾ"।

ਫਿਰ, ਡੂੰਘੇ ਦੁਖੀ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇ। ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ।

ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੁਕਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ.

ਮੇਰਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੇਜਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ। ਕੁੱਟਮਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋਕ ਖਿੰਡ ਗਏ ਅਤੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜਨ ਲਈ ਮਾਰਿਆ. ਪਰ, ਏਕਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ,

-ti ਬਾਰੀ ਈ

-ਤੁਸੀਂ ਮੈਥੋਂ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹੋ।

ਇਸ ਲਈ ਬਿਗਲ ਵਜਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ».

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਤੁਰੀ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗਾ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ

ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੇਜੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ,

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ,

- ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ ਹੋਣਗੇ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲਈ ਤੁਰੀ ਵਜਾਏਗਾ।

ਮੈਂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ।

ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਨੂੰ ਪੇਟ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਰਦਾਂ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚਿੰਤਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਸ ਰਾਤ, ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਸਾਰੇ ਪੌਦੇ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਪਰ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਇਕਬਾਲ ਆਇਆ।

ਮੈਨੂੰ ਜਾਗਦਾ ਲੱਭ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵੇਲਾਂ ਜੰਮ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਣ।

ਪਰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੈਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਗਿ੍ਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਮੈਂ ਆਜ਼ਾਦ ਨਾ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ?

ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ».

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਕੰਬ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਖੂਨ ਜੰਮ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦਇਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੇਵਕੂਫੀ ਦੀ ਦਰਦਨਾਕ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਪਲ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਵਿਅਰਥ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਇਕ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨਾ

ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਦੁਖੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

'ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ?'

ਪਾਦਰੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਹਾ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਓ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ: ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਨੇੜੇ ਰਹੋਗੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ”।

ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਉਂ? ਸੁਣਿਆ.

ਮੈਂ ਫਿਰ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਚੀਕਦੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ:

"ਪੋਪ ਨੂੰ ਮੌਤ!

-ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰੋ!

- ਚਰਚਾਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ ਕਰੋ!

- ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰੋ:

- ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ!"

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ। • ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੁਰਾਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਮੇਰੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਕਸਰ. ਨਾਲ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਜਸਟਿਸ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ

- ਸਿਰਫ ਬੁਰਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ,

-ਪਰ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਬੁਰਾਈ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਬੁਰਾਈ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬੁਰਾਈ ਕੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੇਰਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ».

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਾਰੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦੀ ਹੈ?

ਇਹ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਹੈ ,

ਭਾਵ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕੋ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ।

ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ

- ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਮੇਤ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਦਾ ਹੈ।

- ਉਹ ਰੂਹ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕ ਵਾਂਗ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਮੇਰੀ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂ। ਲਾਠੀਆਂ, ਤਲਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਚਾਕੂਆਂ ਨਾਲ, ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕੇ।

ਭਾਵੇਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਜ਼ਖਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੋਇਆ।

ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਝਟਕੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਉਹ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਹੋਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਬੇਅਸਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ?

ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਔਰਤ ਦੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਪਾਉਂਦੇ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਚਰਚ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜਿੱਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ।"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ,

- ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ,

- ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਗਰਦਨ ਕੱਟਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ (ਮਰ ਜਾਣ ਦੀ) ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਪਰ, ਮੇਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ, ਸਭ ਕੁਝ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਿਜਤਾ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੇਬੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਆਹ! ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਓ ਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

- ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਤੇ - ਪੇਸ਼ਕਸ਼।"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ.

- ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ, ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਹੋ,

- ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜੋ

ਪੰਜ "ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ" ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ, ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਵਿੱਚ ।

ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ

- ਮਾੜੇ ਕੰਮ e

- ਜੀਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਇੱਛਾਵਾਂ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਤਾਜ ਲਈ ਝੱਲਿਆ.

ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ "ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ" ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਕਰੋ

ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ,

ਜੋ ਇੰਨੇ ਵਿਗੜ ਗਏ ਹਨ

ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮੂਰਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ।

ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ

-ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਈ

- ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਪਿਆਰ ਕਰੋ.

ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਵੱਜਦੀ ਹੈ ,

ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ

- ਸਭ ਕੁਝ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਹੈ

- ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਰਹੋ:

ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਹੈ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣ ਦਿਓ :

ਬੱਸ ਰੱਬ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖੋ ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ,
-ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਕਸ ਲੱਭਾਂਗਾ ਅਤੇ
-ਮੈਂ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹੋਰ ਜੀਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ.

ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ,
ਜੇ ਅਪਰਾਧ ਲਗਾਤਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ".

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਆਹ! ਪ੍ਰਭੂ! ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਬੁਰਾ ਸੀ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੁਆਰਥੀ ਵੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:
ਮੇਰੀ ਧੀ, ਡਰ ਨਾ।

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀ
ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਸੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ
ਆਪਣੇ ਦੁਖੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ.

ਨਾਲ ਹੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ,
- ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਆਰਾਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ e
- ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰੋ
ਅਤੇ ਕਹੋ:

“ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਖੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ
ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ».

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ
ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਸ ਦੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ
ਹੋਵੇ।

ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਬੰਦ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੰਦ ਸੀ। ਉਥੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: ਆਹ! ਸੱਜਣ! ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ?

ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੌਤ ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀ ਹੈ।”

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਮ ਵਾਂਗ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੇ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਅਕਸ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹਨ।

ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਉਸ ਸਭ ਲਈ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ।

ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਿਅਕਤੀ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ: “ਤੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਮੇਰੇ ਕੰਨ, ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਹਨ”।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੇਰੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

“ਜੇਕਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਦੁੱਖ,

- ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਈ

- ਮੁਰੰਮਤ,

ਇਹ ਮੇਰੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕਰਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਸਭ ਕੁਝ ਉੱਥੇ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਤਮਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ”.

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬੇਬੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆਲਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਤੂੰ ਵੇਖ, ਮੇਰੀ ਧੀ, ਦੁਨੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੁੱਖ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਪੀਂਦੀ ਹੈ"।

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਨਾ ਹੋਵੋ."

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕੌੜੇ ਪੀਣ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਦਿੱਤੀ।

Ppuis, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੇਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਮੇਰੀ ਤੋਂ ਇਸ ਕੌੜੇ ਪੀਣ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚਾਲ ਨਿਕਲੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਡਰਿੰਕ ਇੱਕ ਮਿੱਠੇ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬਾਲ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਵਗਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੁਝਤਣ ਅਤੇ ਬਿਪਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੈ."

ਜੇਕਰ ਇਹ

-ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ,

- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜੇ ਇਹ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਕੁਝਤਣ ਉਸਦੇ ਲਈ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ.

ਜੇ, ਕੰਮ ਅਤੇ ਦੁੱਖ, ਇੱਕ ਆਤਮਾ

- ਬੱਸ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ,

- ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਮੰਗੇ,

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਤਰੇਤਾਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ,

ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਹਸਤੀ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਗੂੜ੍ਹਾ ,

ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਲਗਨ ਹੈ।

ਇਹ ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਉਸੇ ਅਟੱਲਤਾ ਦਾ ਅਟੱਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਜੇਕਰ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਵਾਰ 'ਹਾਂ' ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ 'ਨਹੀਂ'।

ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਟੀਚੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੀਚਾ।

ਜੇ ਅੱਜ ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵਰਗੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

-ਇੱਕ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਈ

- ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਨੌਕਰ ਨੂੰ,

-ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋ ਇੱਕ ਦਿਨ ਨਿਹਾਲ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਬਚੇ ਹੋਏ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਜੋੜਿਆ:

"ਸੂਰਜ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦਾ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਸੂਰਜ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਮਾਣਦਾ ਹੈ?

ਕੌਣ ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਸੂਰਜ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਇੱਕਲੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਤੋਂ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਾਂ।"

ਅਤੇ ਮੈਂ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਧੰਨ ਕੁਆਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਤਾਬੂਤ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਉਹ ਬਾਲਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਰੋ ਨਾ, ਇਹ ਤੇਰਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ, ਤੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ।

ਲੈ ਲੈ, ਸਦਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਟਿਕਾਈ ਰੱਖ।

ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਜਾਂ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੱਸ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਟਿਕਾਈ ਰੱਖੋ ਅਤੇ
ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਰੱਜ ਜਾਵੋਗੇ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਰੂਹ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੈ:

ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਹਰੀ
ਚੀਜ਼ ਉਸਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸ ਦੇ
ਅੰਦਰ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ
ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੋਗੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ
ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਲੀਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹੋਗੇ।"

ਬਾਲ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਲੈਸਡ ਵਰਜਿਨ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ
ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੂਰ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਮੈਂ ਮਦਦ ਲਈ ਸਵਰਗੀ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ, ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ."

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਘਬਰਾਓ ਨਾ. ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨਿਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾਈ
ਰੱਖਣਾ। ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ,

ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਬੁਰਾਈ, ਉਹ ਹਾਰ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਹੋਲੀ ਮਾਸ
ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਸੰਗਤੀ ਦੇ ਪਲ 'ਤੇ ਮੈਂ ਬਾਲ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਜਗਵੇਦੀ ਕੋਲ
ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ, ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਮੇਰੀਆਂ

ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੋਵੇ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਿਉਂ ਹੈਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਮਾਲਕ ਹਾਂ? ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਦਾ, ਪਾਪ। ਹੁਣ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਣਇੱਛਤ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਨਿਪਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਇੱਛਤ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਆਤਮਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੰਤ ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਰੱਖਣਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਦੇਰ ਕੀਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁੱਧੀਕਰਣ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਕੁਦਰਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ

ਅਨੰਦ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਇੱਛਾ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਧਰਤੀ ਦਾ, ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਪਾਗਲ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ: ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ।

ਅਚਾਨਕ, ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਨੇਕੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਉਲਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ"।

ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜੋੜਿਆ:

"ਮੇਰੇ ਅਵਤਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਮੇਰੀ ਮਾਨਵਤਾ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਵਿੱਚ ਕਲਮਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ

- ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ, ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ,

-ਮੇਰੀ ਰੀਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣਾ, ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉੱਗਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਜੋੜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਬਣਾਈ ਕਲਮ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦੀ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ: ਉਹ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ».

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।

ਕੁਝ ਗੁਲਾਬ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਤੀਆਂ ਅੱਧੀਆਂ ਸਨ

ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ.

ਹੋਰ ਗੁਲਾਬ ਮਾਮੂਲੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਪੱਤੀਆਂ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡੰਡਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

" ਪਹਿਲੇ ਗੁਲਾਬ ਉਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ.

-ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਤਾਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਤੀਆਂ (ਗੁਣਾਂ) ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ।

-ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਤੀਆਂ ਅੱਧੀਆਂ ਬੰਦ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵਨ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦਾਨ ਨਾਲ ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰੋਸ਼ਨੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਚਮਕਦੇ ਹਨ।

" ਗੁਲਾਬੀ ਸਕਿੰਟ ਵਿਅਰਥ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ : ਉਹ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

- ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਚੌੜੀਆਂ ਖੁੱਲੀਆਂ ਪੱਤੀਆਂ% ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਟੀਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

-ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਤੀਆਂ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣ) ਕਮਜ਼ੋਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ:

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹੰਕਾਰ, ਅਨੰਦ, ਸਵੈ-ਪਿਆਰ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਹਵਾ ਵਗਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ,

ਉਹ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਚੁਭਣ ਵਾਲੇ ਕੰਡੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।" ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜੋੜ ਲਿਆ।

ਮੈਂ ਜੋਸ਼ ਦੀ ਘੜੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ

- ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ,
- ਹੋਰ ਸਹੀ ਉਸ ਪਲ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਨੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ।

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ

ਜੋ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ

ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਵੇ

- ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਸਾਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ.

ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਮੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

- ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦੇ ਕਾਰਨ

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਲਈ .

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

-ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਅਸੀਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ,

-ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਜੀਵ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ।

ਸਭ ਕੁਝ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗਿਆ:

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ,

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਦਮ ਅਤੇ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਬਿਲਕੁਲ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਹ ਸਾਰਾ ਭਲਾ ਜੋ ਜੀਵ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

- ਕੇਵਲ ਧੰਨ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ,

-ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਹਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਗਲੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀਮਤ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਅਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ,

ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਉਸਤਤ,

ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ,

ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਲਈ ਮੇਰਾ ਜੋਸ਼ ,

ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ, ਅਤੇ ਹੋਰ .

ਜਿਸ ਗੁਣ ਨਾਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਜੀਵ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,

ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ,

ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿਓ ।"

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰ ਲਿਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:
"ਕੀ ਦੂਤ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ,
ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ e
ਉਹ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਵਜੂਦ

- ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ,
 - ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ
 - ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ,
- ਉਹ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਚਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ

- ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,
- ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਵੱਧ ਮਹਿਮਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮਹਿਮਾ ਦਿਓ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

"ਆਤਮਾ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਮਨੁੱਖੀ ਦੂਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਮੁਰੰਮਤ,
- ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਭੀਖ ਮੰਗਣਾ ਈ
- ਇਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ.

ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ,

- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ,

- ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਉੱਪਰੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ, ਕਿਉਂ ਤੇਰਾ ਸਿਰ

- ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋੜੇ ਹੋਏ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖੂਨ ਵਹਾਇਆ - ਅਤੇ ਉਹ ਦੁੱਖ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਨਮਾਨਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ

-ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਦਰਦਨਾਕ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਉਣ ਲਈ?

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

“ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਜ ਦੇ ਕਈ ਅਰਥ ਹਨ ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਇਸ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਵਹਾਅ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਇਹ, ਉਹ ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਿਰਜੇ ਹੋਏ ਮਨ ਲਈ ਲਗਭਗ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਸਿਰ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਰੀਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਦੂਜੇ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਸਰੀਰ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, **ਇਹ ਸਿਰ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।**

ਬਾਕੀ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

“ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ

- ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰੋ,
-ਇਸ ਲਈ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ
- ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਅਸਮਾਨ ਅਤੇ
-ਸੱਚ ਦੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਨਰਕ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ.

ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤਾਜ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ
-ਮਹਿਮਾ ਦਾ, -ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਅਤੇ -ਸਨਮਾਨ ਦਾ।
ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਤਾਜ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ,
- ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਦਰਦਨਾਕ ਤਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ,
- ਅਮਰਤਾ ਦੇ ਤਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ,
ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਨਾਲ ਹੀ, ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਜ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ
ਕਿ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾ ਜਾਂ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗੁਣ
ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ.

ਸੱਚੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
- ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨਾਲ,
- ਮਰਨ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ.

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਤਾਜ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ

-ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਸੱਚਾ ਰਾਜਾ ਹਾਂ ਅਤੇ

- ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਣੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ।

ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਉਹ ਤ੍ਰੇੜਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਵਗਦੀਆਂ ਸਨ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ?

ਸ਼ਬਦ ਮੈਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਸੰਗਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਤੋਂ

-ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਿਰਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ

-ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਜੀਵ ਹਾਂ,

ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਟਿੱਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੈਂ ਪਾਪ ਅਤੇ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਬੋਲ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ।

ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਲਟ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ।

ਜੇ ਮੇਰੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਆਉਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਚਿੱਕੜ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪੇਤਲੀ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ?

ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਛੋਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਾਲੇ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਡਰਦੇ ਹੋ?

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜੀਓ:

ਇਹ ਬਦਲਦਾ ਹੈ

- ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਦੁੱਖਾਂ, - ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਿਜ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ - ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ।

ਸੱਚਾ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪੇਸ਼ਣ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਖੁਰਾਕ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਨੁਕਸ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ?

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਕੀ ਹੈ?"

ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ

ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ:

ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਭੇਦ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਓਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

-ਉਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

- ਦੂਜੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ,

- ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੀ.

ਜੇ ਵਿਵਾਦ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਰੱਬ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਨ ਵਾਂਗ ਹੈ।

ਜੀਵ ਸਦਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕਲੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। "

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਡਰ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ

-ਜੇਕਰ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ e

-ਜੇਕਰ, ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਮੇਰੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਆਮ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਠੀਕ ਹੈ, ਕੱਲ੍ਹ ਤੁਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ।"

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਪੁਜਾਰੀ

ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਸ ਮਨਾਇਆ. ਭਾਈਚਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦਇਆ ਅਤੇ ਮਦਦ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਸੇ ਪਲ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ.

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨੇਕ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ ਸੀ, ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਰੰਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸੀ।

ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦਾ ਹੈਂਡਬੋਰਡ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਛੱਤ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਇਸ ਹੈਂਡਬੋਰਡ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਧਾਰਮਿਕ ਦੇਖਿਆ

- ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਈ

- ਮਰੀਜ਼ ਲਈ ਇਲਾਜ ਦੀ ਤਿਆਰੀ.

ਬਹੁਤ ਕੁਝੜਣ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ:

“ਉਹ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਬਿਮਾਰ!

ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਲਣਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ

ਇਸ ਡਰ ਕਾਰਨ ਕਿ ਮੰਜੇ ਦੀ ਹਿੱਲਜੁਲ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜਿਆ ਸੀ:

"ਤਰਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰੋ; ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?

ਹੇਠਾਂ, ਮੈਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।" ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਬਿਸਤਰੇ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਹਿੱਲਜੁਲ ਉਸਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਬਿਸਤਰੇ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮਰ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਸਵਰਗ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੋ!"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਫੜੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਮਰੀਜ਼ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬਿਸਤਰਾ ਹਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ।

ਉਹ ਕੰਬ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਗਰਜ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।

ਕੁਝ ਧਾਰਮਿਕ ਹਾਜ਼ਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੋਣ ਲੱਗੇ: "ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਆਖਰੀ ਸਾਹਾਂ 'ਤੇ ਹੈ"।

ਫਿਰ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਸਿਪਾਹੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਿਮਾਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਲਈ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਉੱਠੀ ਅਤੇ, ਬਹੁਤ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨਾਲ, ਕੁੱਟਮਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਪੱਤੇ ਵਾਂਗ ਕੰਬਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਹਾਂ; ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਬੁਰਾਈ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ"।

ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤ ਚਰਚ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਾਹਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਅਰਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ)।

ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮੇਰੇ ਚਰਚ ਦਾ ਖੂਨ ਵਹਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ"।

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਪ੍ਰਭੂ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਸਵਰਗ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜ਼ਾ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਬਣਿਆ ਰਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਹਾਂਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਛੱਡ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਯਿਸੁ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਬਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ:
"ਠੀਕ ਹੈ, ਕੱਲ੍ਹ ਤੁਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ।", ਪੀੜਤ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਰਬ-
ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ
ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ।

ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। "

ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੀੜਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ
ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕੀਤੀ:

"ਉਹ ਇੱਥੇ. ਮੈਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ
ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਂ
ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ.

ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੁ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਪੀੜਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ,
ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

«ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: “ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਕਿ ਮੈਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ/ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਰੁਕਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਸੀ।

ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸਿੱਟਾ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਇੰਨੀ ਮਹਾਨ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਖੁਦ ਇਸ ਤੋਂ ਆਕਰਸ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਤ ਅਤੇ ਸੰਤ ਇਸ ਮਹਾਨ ਅਜੁਬੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹਨ।

ਉਹ ਇਸ ਆਤਮਾ ਵੱਲ ਦੌੜਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ।

ਇਸਦੇ ਸਵਰਗੀ ਅਤਰ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ, ਉਹ ਇਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਯਿਸੂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਰਾਇਆ ਸੀ।

ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਓਨਾ ਹੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ।

“ਇਹ ਚਮਤਕਾਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,

- ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਹੈ.

ਚੀਜ਼ਾਂ

- ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਅਪੁਰਣਤਾ ਦੇ ਧੱਬੇ ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ e

- ਕੀ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵਸਤੂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਮਾਲਕ ਹੈ? ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ.

ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਪੱਕੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ? ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ.

" ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਿਖਰ ਹੈ । ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਕਾਸ ਵੱਲ ਖੜਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ: ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਦਿਨ ਅਮੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਗਰੀਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ.

ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲੇਗਾ।"

ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੇਰਾ ਇਕਬਾਲ ਆਇਆ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ 24 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸਮਝੀਆਂ ਸਨ।

ਔਰਤ ਚਰਚ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ.

ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ ਅਧਰੰਗੀ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਾਹਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ।

ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝ ਗਿਆ

-ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਔਰਤ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ,

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੁਲਮ, ਅਧਰੰਗ ਅਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਚਰਚ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਆਰਾਮ ਤੋਂ ਆਰਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

- ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ,

- ਮਾਂ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ।

ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ *ਮੰਜੇ ਦਾ ਸਿਰ* ਜੋ ਛੱਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਰਚ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਚਰਚ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ :

- ਸੰਸਕਾਰ,

- ਸਿਧਾਂਤ ਈ

- ਬਾਕੀ ਸਭ।

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਵਰਗੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹੈ।

ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਚਰਚ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਚਾਰ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਕੁਝ ਧਾਰਮਿਕ* ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਔਰਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ

ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਸਨ

ਜੋ, ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ, ਚਰਚ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਨ।

ਉਹ ਕਮਰਾ ਜਿੱਥੇ ਔਰਤ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਪੱਥਰਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ

-ਚਰਚ ਦੀ ਤਾਕਤ ਈ

- ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ।

ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਅੰਰਤ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਟੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ
ਕਰਦੀ ਹੈ

ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਰਚ,

- ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ,

ਬਹੁਤ ਨਿਡਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਹਾਉਣਾ ਉਸ ਦੀ ਸੱਚੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ
ਵਾਂਗ, ਮੌਤ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ
ਦੇਖਿਆ.

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ

- ਤਪੱਸਿਆ ਅਤੇ - ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ. ਪਰ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ
ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਹਨ।

ਪਰ ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸੀ।

ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਾ ਹੈ:

ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਪਿੱਛੇ ਕੇਵਲ ਪਿਆਰ ਹੈ।

ਜੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਚੰਗੇ ਵੀ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹੀ ਹੈ

- ਜੇ ਕਿ ਇੱਕ ਜੀਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

- ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਵੇ, ਪਿਆਰ ਦੀ ਅੱਗ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ e

ਉਹ ਇੱਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਘੁਲ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਜੀਵ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਮੇਰੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

«ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਕਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ: ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਦਿਨ ਅਮੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਗਰੀਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲੇਗਾ।"

ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੇਰਾ ਇਕਬਾਲ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ

ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ.

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ 24 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸਮਝੀਆਂ ਸਨ।

ਔਰਤ ਚਰਚ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ।

ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ ਅਧਰੰਗੀ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਾਹਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ।

ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ *ਉਹ ਔਰਤ ਮੰਜੇ ਵਿਚ ਪਈ ਸੀ*

ਮਤਲਬ ਕਿ,

- ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜ਼ੁਲਮ, ਅਧਰੰਗ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ,

- ਚਰਚ ਰੱਬ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਆਰਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ *ਮੰਜੇ ਦਾ ਸਿਰ ਜੋ ਛੱਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ*, ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਰਚ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਚਰਚ ਵਿਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ:

ਸੰਸਕਾਰ, ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਵਰਗੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹੈ।

ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਚਰਚ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਚਾਰ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ ਤੀਬਰ ਪਿਆਰ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ,
ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਸੱਚ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਪਾਲਦਾ ਹਾਂ,
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਹ ਤਾਜ਼ਾ ਕੀਤੀ,
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ,
ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਚੁੰਮਣ ਅਤੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਕਵਰ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾ ਲਿਆ।

ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ:

-ਮੈਨੂੰ ਜਾਣੇ,

-ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇ ਅਤੇ

- ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ।"

ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਨੂੰ
ਦੇਖਿਆ.

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਸੱਚ ਦੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਹਾਂ?

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲਣਾ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਸੁਣਦਾ ਹੈ,

- ਸੁਣੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ,

- ਪਰ ਉਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹਿੱਲ ਗਈ ਹੈ

ਕਿ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਲੇਖਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲੱਗਾ:

"ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ
ਹੈ.

ਜਿਸੁ ਮਸੀਹ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਿਆ, ਇਹ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ. ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਚੁੱਕ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ, ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ!

ਜਿਸ ਨੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ

-ਉਹ ਸੂਰਜ ਨਹੀਂ ਸੀ

-ਇਸ ਖਾਸ ਪਲ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ?

ਕੀ ਉਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਸੂਰਜ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ?

ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ

-ਮੈਨੂੰ ਛੂਹ,

- ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਛੂਹੋ। ਇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚਮਕਾਇਆ.

ਪਰ, ਨਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣ ਲੱਗਾ।

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ?”

ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਨੌਕਰੀ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਹੈ. ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸੋਮਾ ਹਾਂ । ਜੇ ਵੀ

- ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇਗਾ

-ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜਾ,

- ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਹ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ?

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ।

ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਤੇੜਦਾ ਹੈਂ।

ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਪਾਰ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ।

ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।